

Det fortjener Anerkendelse, at den ærede Ordfører, og formentlig med ham Flertallet af Udvalget og vel ogsaa af Tinget, finder, at der med Hensyn til saadanne Poster, som ere opførte paa Ændringsforslaget, maatte en udtrykkelig Tilkendegivelse til fra Rigsdagens og ogsaa fra dette Tings Side om, at de kunne passere. Som den ærede Ordfører nu sagde, forholder det sig netop saa, at Udgifter af den Bestaffenhed, som her er Tale om, trænge til Godkendelse fra Rigsdagens Side, det var det Udtryk, han brugte. Men deri ligger jo, at selv om de fra et enkelt Ting maatte faa en saadan Godkendelse som den, der ligger i, at Tinget udtaler, at de „kunne passere“ eller „passere“, saa er derved ikke givet nogen Godkendelse fra Rigsdagens Side af de Bevillinger, som her er Tale om. De vedblive derfor i lige høj Grad efter som før en saadan Afstemning i et enkelt Ting, at være nødlidende, de have ikke faaet den Sanktion, som de burde have for at kunne blive konstitutionelle, og det vil vise sig formentlig ikke alene i den Omstændighed, at det selvfølgelig staar det andet Ting frit eventuelt at rejse Rigsretsanklage, gøre Ansvar gældende i den Anledning, men det har tillige den almindelige Betydning, at der ogsaa i Aaret 1894-95 er afholdt en hel Del Udgifter, som trænge til Rigsdagens Godkendelse før eller senere, og som ikke have faaet den. — Som den ærede Ordfører udtalte, er det jo ikke alene de 5 Udgiftsposter, med Hensyn til hvilke de to Statsrevisorer havde indstillet, at de kunne passere, som ere optagne paa Forslaget til Beslutning, men ogsaa de 3 Udgiftsposter, med Hensyn til hvilke de to Statsrevisorer slet ikke have gjort nogen Indstilling, og det er vistnok fuldkommen korrekt. Ogsaa disse 3 — det er de førstnævnte fra 1-3 — trænge lige saa meget til Rigsdagens Godkendelse som de andre. — Det, som der ifølge Grundloven skal have, er jo ikke det enkelte Tings Godkendelse eller Beslutning; det er Rigsdagens Beslutning og Godkendelse. Den kan kun faas ved en samstemmende Beslutning af begge Tingene, og saalænge der ikke foreligger en saadan samstemmende Beslutning, saa maa det altsaa siges, at der her er taget Bønge paa unkonstitutionel Maade, og det bliver ikke synderlig bedre, fordi et enkelt Ting vedtager, at de kunne passere.

J. Bederjens: Det forekommer mig, hvad der ogsaa fremgik af, hvad den sidste ærede Tale nu sagde, at det Ændringsforslag, der nu foreligger og som jo er en

Ændring til den Beslutning, der sidst blev vedtagen af Tinget, er at foretrække fremfor det tidligere vedtagne Forslag, og jeg synes under disse Omstændigheder, at der ikke godt fra den Side, hvortil jeg hører, i hvert Fald kan stemmes imod dette Ændringsforslag. Det ærede Medlem ansøgte ganske vist en Forklaring af en saadan Afstemning, men jeg synes, at den Forklaring er noget søgt; jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald foretrække i denne Sag ikke at stemme.

Ordføreren (Voch): Selvfølgelig giver jeg den ærede Ordfører for Mindretallet (Det. Hansen) Ret i, at den Beslutning, som dette Tings Flertal fatter, ikke er endelig afgørende for at legitimere den paagældende Post, men vi beslutte jo her kun for vort eget Vedkommende, og for Landstingets Vedkommende dækkes altsaa disse Udgifter fuldstændig ved Vedtagelsen af det Ændringsforslag, som Flertallet har foreslaet. — Det ærede Medlem omtalte tre andre Poster, som fandtes paa et tidligere omdelt Ændringsforslag, men det er det omtrykte Forslag, som foreligger til Afstemning. De tre Poster, den ærede Ordfører for Mindretallet omtalte, have efter vor Opfattelse en ganske anden Karakter, thi de ere efter vor Mening fuldstændig lovlige; de skulle altsaa ikke dækkes, og naar vi ikke her gøre nogen Indstilling om at faa Tinget til at legitimere eller godkende disse Udgifter, ligger det deri, at vi anse dem for i Forvejen at være fuldstændig dækkede gennem Pensionsloven og den Bevilling, der er givet paa Finansloven. De ere derfor bortfaldne paa det omtrykte Ændringsforslag, og det stemmer ogsaa med de to Herrer Statsrevisorer Dinesens og Carstensens Bemærkninger i selve Betænkningen; idet de i Anledning af de to andre Herrer Statsrevisorer's Indstilling om, at de ikke kunde passere, ikke gjorde nogen Indstilling. Der er altsaa efter vor Betragtning en Bøjsforskel mellem disse tre Poster og dem, som nu findes paa det omtrykte Ændringsforslag, idet de første efter vor Mening ikke behøve Tingets Sanktion, idet de efter de to førstnævnte Statsrevisorer's og vor Mening ere fuldstændig legitimerede, og det er godkendt af dette Ting derigennem, at det forlastede Mindretallet's Indstilling forrige Gang. Disse 5 andre Poster derimod ere af den Bestaffenhed, at de skulle godkendes af dette Ting og det helst gennem en udtrykkelig Udtalelse af Tinget. Saa bliver det selvfølgelig det andet Tings Sag, om det vil gøre det samme.